

de Herbergkrant

EDITIE 5 ■ NOVEMBER 2010

05

In deze editie:

■ PAGINA 5

'Ik ben veel te jong om mijn leven te vergooien!' Herbergbewoonster Bea wil schoonheidsspecialiste worden.

■ PAGINA 9

Mike voelt zich niet dakloos: 'Maar ik ben bang dat ik mezelf niet meer kan zijn, als ik me conformeer.'

■ PAGINA 13

'Het had anders gemoeten, zei mijn oudste zus. Maar ja, daar heb je nou niks meer aan.' Johan ontvluchtte zijn alcoholische vader.

■ PAGINA 15

'Niemand op straat'. Het waargebeurde verhaal van David die in een koude winter nacht toch nog onderdak vond.

Verkoopprijs € 1,50 ■ waarvan € 1,00 voor de verkoper (let op de verkoperspas) ■ oplage 10.000

Verkoopprijs
€ 1,50
waarvan € 1,00
voor de verkoper
(let op de verkoperspas)

**Luut weet het soms
allemaal niet meer.
'Maar toch blijf ik
hopen op rozengeur
en maneschijn!'**

■ PAGINA 3

Beste Herbergkrantkopers,

■ Een spiksplinternieuwe, wellicht nog heerlijk naar verse drukinkt geurende Herbergkrant ligt voor u. Veel eerder dan u van ons gewend bent. Om precies te zijn een maand eerder. De verkoop loopt namelijk de spuigaten uit. Geweldig! Begonnen we in april dit jaar met een oplage van 5000 kranten in twee maanden, op het moment van schrijven zijn de 7.500 kranten die drie weken geleden gedrukt werden al bijna weer uitverkocht. Vandaar dat we vanaf nu eenmaal per maand verschijnen. Vandaar dat we de oplage alweer verhoogd hebben naar 10.000. Vandaar dat we de verschijningsdatum deze keer enkele dagen vervroegd hebben.

We meldden al eerder hoe goed het is te ontdekken dat zoveel mensen met liefde een krant kopen van een van de inmiddels 119 Herbergkrantverkopers, of dat nu een Roma, een Rus, een Somaliër of een Nederlander is. Maar we kunnen niet vaak genoeg zeggen hoezeer we dat op prijs stellen! We krijgen zoveel positieve reacties. Zo vertelde een lezeres hoezeer ze was geraakt door het verhaal uit Herbergkrant 2 over Wesley, de zoon van ex-dakloze Arie, die uit huis in Jeugdinrichting Harreveld was geplaatst. Een andere lezeres vroeg zich af of ze wat méér kon doen voor de krantenverkoopster bij haar supermarkt. Prachtig dat er zulke mensen zijn! Over supermarkten gesproken: wij zijn ook blij dat de winkels de Herbergkrantverkopers de gelegenheid bieden om hun kranten op de mooie stekkies te verkopen. Hiervoor onze dank.

We worden veel gebeld met complimenten, opmerkingen en vragen en we krijgen prachtige inzendingen. Zoals het schrijnende verhaal over David in deze krant. En het prachtige gedicht 'Krakende Zwerver' van de 79-jarige Olle. Dit is precies wat we beogen met de Herbergkrant. Een podium voor mensen die óók gehoord willen worden, een knooppunt van mensen die elkaar wat te vertellen hebben. Zoals Luut en Mike en Herbergbewoners Bea en Johan. Woningstichtingdirecteur Gerke Brouwer van Openbaar Belang komt aan het woord, de nieuwe voorzitter Daan Geurs van Stichting de Herberg belicht zijn visie op een aantal zaken, evenals Joop van Ommen in zijn column. Dat en veel meer in deze Herbergkrant. Lees om de winter goed door te komen vooral de tips van Cristien! Heeft u zelf een bijdrage, reactie of een tip? Laat het ons weten.

We wensen u zoals gewoonlijk veel leesplezier!

Volg de Herbergkrant op Twitter!

twitter

twitter.com/
daklozennieuws

Colofon

■ **ALGEMEEN**

De Herbergkrant komt voor een essentieel deel tot stand dankzij bewoners van de Zwolse daklozenopvang De Herberg, onder structurele begeleiding van een klein team professionals. Doelstelling is dak- en thuislozen een stem te geven, iets te leren en iets te laten presteren. De Herbergkrant is journalistiek en financieel onafhankelijk van derden. Er is geen winstoogmerk. Eventuele winst komt te allen tijde ten goede aan de Stichting de Herberg. De Herbergkrant verschijnt eenmaal per maand. Oplage: 10.000.

■ **DISTRIBUTIE VAN DE HERBERGKRANT**

WRZV-hallen, Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle, telefoon 038-4226129. De officiële Herbergkrantverkopers zijn geregistreerd bij de WRZV-hallen en bezitten een verkoperspas.

■ **VERKOOP**

Losse verkoop: € 1,50 waarvan € 1,00 voor de verkoper.

■ **BIJDRAGEN**

Wilt u bijdragen aan de Daklozenpot van De Herberg?

Maak uw bijdrage over op bankrekeningnummer 10 66 81 621 t.n.v. Stichting De Herberg, o.v.v. Daklozenpot Herbergkrant.

■ **CONTACT** (info@herbergkrant.nl / tel. 038-4653244 / www.herbergkrant.nl Postadres: Herbergkrant, WRZV-hallen, Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle

■ **MEDEWERKERS**

Aan deze krant werkten mee: Arie Steenbergen, Cristien van Heugten, Han van Zuidam, Bea van Dijk, Johan Koster, Ingrid Westrik,

Joop van Ommen, Wiebe Dijkstra, Johan Schoemaker, Marijke Mosterman-Magnolia Journalistieke producties

■ **CREATIE EN DRUKWERK** Marsman Reclame Hatterm

Met dank aan de adverteerders, de inzenders en C!FAS B.V. Meppel.

Rozengeur en Maneschijn...

*Ik voelde
mij zo
schuldig...*

Luitzen Kloetstra, roepnaam Luut, was ooit drie jaar dakloos, een half jaar lang woonde hij in een auto. Nu acteert hij graag. Niet alleen op toneel, maar ook in het echte leven. Als het gesprek te gevoelig wordt, declameert hij een volzin uit een van de rollen die hij ooit speelde, of misschien wel uit een boek. Gewoon, om de boel voor zichzelf te relativiseren. 'Toen ik klein was, wilde ik architect worden. Maar toen mijn eerste stiefvader me constant structureel mishandelde en tegen de muur smeed, bad ik: Heer, laat me de beste toneelspeler van de wereld worden, dan kan ik in ieder geval mijn gevoelens uiten.'

■ Luut vertelt: 'Mijn eerste stiefvader maakte me helemaal recalcitrant. Ik kreeg moeite met discipline. Maar ja, dat is verleden tijd. Eigenlijk wil ik die man vergeven, want het is mooi geweest. Dan loop ik door en dan ga ik mijn eigen leven leven. Dan heb ik niks meer met die man en dan hoef ik daar ook niet meer zo moeilijk over te doen. Maar vergeven is moeilijk. Kijk, ik ben 33 jaar en ik geloof in God. Maar dat deed mijn eerste stiefvader ook. De vraag is hoe je er mee omgaat, met het geloof. Dat is ieders eigen verantwoordelijkheid. Ik wil gewoon het kind van God zijn dat ik ben. Dat je 's ochtends opstaat en dat je denkt: ja Heer, wat gaan we vandaag doen en hoe lossen we de problemen op die we tegenkomen?'

'Ik hoorde iemand zeggen dat hij niet geloofde dat God bestond door de vele problemen die er op de wereld zijn. Nou, ik denk juist door dat wat Jezus en God allemaal gedaan hebben, kan ik het leed verdragen. Ménsen veroorzaken het leed door egoïsme, jaloezie, machtswellust. God is liefde. Hij is lekker aan het knutselen geweest en heeft het allemaal zo mooi gemaakt. De mensen gaf hij de vrije keuze omdat ze anders marionettes werden. Maar ja, daar ging het mis. Ik denk dat Hij nu lacht en huilt om de manier waarop de mensen het begrijpen. Hij laat het aan ons over, maar Hij is wel op zoek naar de mensen die Hem zoeken. Ik moet dus laten zien dat ik het wil, dan pakt Hij mij op en gaat met mij verder.'

'Vroeger had ik een doel in mijn leven. Maar dat is helemaal troebel geworden. Oude principes en overtuigingen zijn overboord gegooid. Vroeger dacht ik: ik ga een goed voorbeeld weggeven. Maar ja, doordat ik maar steeds door die streng gelovige stiefvader tegen de muur werd gegooid, ben ik de boel wat minder serieus gaan nemen. Mijn echte vader overleed toen ik anderhalf jaar was. Toen ik negen was hertrouwde mijn moeder. Toen ik zeventien was wilde mijn stiefvader mij naar een internaat sturen omdat ik zo lastig was, maar toen zei mijn moeder: nee hoor, dan wil ik scheiden. Dus mijn moeder is gescheiden om mij. Ik voelde mij zo schuldig. Het huwelijk is heilig en dat heb ik op het spel gezet. Verschrikkelijk.'

'Ik kon geen zelfmoord plegen, ik moest het op een manier doen waardoor het leek alsof ik geen zelfmoord pleegde. Dus toen ben ik keihard aan de drugs gegaan. Maar ja, ik ging niet dood. De Heer zei: je wilt je van het leven beroven dat ik je gegeven heb. Toen heb ik zo'n klap gekregen. Ik ging stemmen horen, allemaal ellende. Toen werd ik lichamelijk ziek. Eerst dachten ze dat ik was blijven hangen in een LSD-trip, maar ik bleek Multiple Sclerose te hebben. MS, een lichte vorm. Daar wil ik graag van af, maar dat kan niet. Als kind heb ik mezelf overboord gegooid. En toen heb ik Multiple Sclerose gekregen. Ergens geloof ik dat een mens zichzelf kan uitdrukken. Als een peuk.

Heel veel ziektes komen voort uit je geestelijk leven, uit je zondes, je voorzondes, de erfzonde. Toch blijft God altijd wel achter je staan, denk ik. Maar hij heeft liever dat je nuchter bent.'

'Eerst wilde ik architect worden, maar toen mijn stiefvader mij zo sloeg dacht ik: Heer, mag ik dan de beste toneelspeler worden die er bestaat, want dan kan ik mijn gevoel eruit gooien. Die man heeft me helemaal uit elkaar getrokken. Ik ben eigenlijk helemaal geen regisseur geweest van mijn eigen leven. Ach ja, we zijn allemaal mensen. Ik blow nog steeds. Daarmee kan ik een boksbal om me heen creëren, zodat ik veel meer kan verdragen. Anders word ik helemaal gek. Ik ben een jongen van twee uitersten. Ik zit tussen woede en vergeving. Ik speel toneel om mijn gevoelens in toom te houden, want die zijn ook totaal irrelevant. Maar in plaats van toneel te spelen zou ik eigenlijk mijzelf moeten zoeken.'

'Ik wil eerst stoppen met blowen. En dan wil ik graag mijn leven delen. Met een vrouw. Ik heb altijd alles veel te veel alleen gedaan. Als je samen bent kun je tenminste eens overleggen. Ze vragen wel eens: heb je het niet helemaal gehad met alles? Maar nee, ik heb het helemaal niet gehad. Ik vind het leven mooi, maar ik weet het gewoon niet meer. Toch blijf ik altijd hopen op rozengeur en maneschijn.'

Nieuwe voorzitter Stichting De Herberg Daan Geurs over Joop van Ommen:

'Zo'n man verdient ooit een standbeeld'

Eigenlijk wilde Daan Geurs geen functies meer op zich nemen. Hij werkte dertig jaar lang bij het Forensisch Psychiatrisch Centrum Veldzicht in Balkbrug, ondermeer als coördinator Maatschappelijke Integratie, en was acht jaar wethouder in Ommen. Maar toen men hem vroeg om voorzitter te worden van het bestuur van Stichting De Herberg Zwolle en Omgeving, zwichtte hij. 'Maar dan ook alleen maar uit respect voor Joop van Ommen en zijn Herberg.'

■ Ongeveer twaalf jaar geleden kwam Geurs in contact met Joop van Ommen, toen patiënten van Veldzicht in de WRZV-hallen in een re-integratietraject geplaatst werden. 'We kwamen uit hetzelfde politieke nest, we hadden dezelfde ideeën over de aanpak van patiënten en daklozen: we vonden elkaar als het ware', herinnert Geurs zich. 'Joop neemt geen blad voor de mond, is wars van bureaucratie en voegt direct de daad bij het woord. Dat spreekt mij geweldig aan. Joop is de ultieme mantelzorger in Zwolle voor de doelgroep, waarvoor hij zich nog steeds voor de volle honderd procent inzet. Het is onvoorstelbaar dat je dat elke dag kunt opbrengen. En zijn aanpak is ook bijzonder effectief. Het is een stevige aanpak, maar daardoor heel duidelijk, en dat is wat die mensen nodig hebben en ook graag willen. Ze zijn structuurloos, ze zijn vaak verslaafd. Aan een softe pampers aanpak hebben ze helemaal niets. Die duidelijke aanpak van Joop, die daarbij heel betrokken is, is bijzonder effectief. Als iemand helemaal aan de latten bij je aan de deur staat, ga je geen stichtelijk verhaal ophangen, dan ga je niet vragen of diegene wel aan de criteria voldoet of dat diegene geld meebrengt. Bij Joop en in De Herberg krijgen ze duidelijkheid en compassie. Je komt er binnen, je wordt gedetecteerd en gecontroleerd, je krijgt een douche, eten en een bed, en de volgende dag is er tijd om je verhaal te doen. Iedereen is welkom, van wat voor gezindte of huidskleur dan ook. De condities zijn duidelijk, er zijn regels, maar het basisprincipe is: niemand op straat. Want dat moet niet kunnen in zo'n rijk land als Nederland.'

Geurs is vanaf 1 september voorzitter van het bestuur van Stichting De Herberg. 'We hebben een klein bestuur, met een voorzitter, een secretaris/penningmeester en een bestuurslid. Wij zijn bezig het beleidsprogramma van De herberg te updaten met daaraan gekoppeld een uitvoeringsprogramma voor de komende vier jaar. Daarnaast zijn we het management van De Herberg aan het stabiliseren zodat er 24 uur per dag zeven dagen per week een verantwoordelijke met affiniteit is, die zorg draagt voor het reilen en zeilen. We maken duidelijke afspraken met het RIBW en de woningcorporaties

die De Herberg financieren, in november worden de handtekeningen gezet onder de samenwerkingsovereenkomst met de Zwolse en regionale woningbouwcorporaties. Op termijn willen we ook andere fondsen aanboren, alhoewel dat in deze moeilijke tijden niet makkelijk zal zijn. Het zal er in het huidige politieke klimaat niet beter op worden voor de doelgroep. Mensen die het al niet breed hebben zullen er nog meer op achteruit gaan. Er zullen naar verwachting meer huisuitzettingen komen en de mensen die geen status hebben zullen veel meer worden opgejaagd. Dat betekent dat De Herberg het nog wel eens heel druk zal kunnen krijgen. Daar moeten we ons op voorbereiden. Het is daarom belangrijk dat behalve de instroom ook de doorstroom en de uitstroom goed geregeld wordt, anders raakt de boel verstopt. We moeten er voor zorgen dat het geen bureaucratische organisatie wordt met allerlei onduidelijke regels. En als we dat alles een beetje op orde hebben gaan we in het nieuwe jaar bekijken of het bestuur uitbreiding behoeft.'

Om de goede spirit in De Herberg te houden blijven we Joop van Ommen volgens Geurs hard nodig hebben. 'Formeel heeft hij nu niets met De Herberg te maken, maar hij moet wel een vinger in de pap houden, want hij weet als geen ander precies wat er gebeurt met en rondom zijn doelgroep in deze regio. Hij heeft De Herberg op een niet te evenaren

wijze aan het rollen gebracht. Het is zijn kindje en dat moet het blijven wat mij betreft. Want ik zie de laatste jaren steeds meer mensen aan de onderkant van de samenleving verdwijnen. Er zijn steeds meer mensen die geen geld hebben, niet te eten hebben en waarvan de kinderen niet naar school gaan. Het aantal mensen dat daarvoor verantwoordelijkheid wil dragen neemt steeds meer af. Het individualisme groeit en de collectieve verantwoordelijkheid neemt af. Je laat toch niet een moeder met een kindje in de kou op straat staan, enkel en alleen omdat het een uitgeprocedeerde asielzoeker is? Wat voor mens ben je dan? Als niemand meer omkijkt, is het gebeurd. Ik vraag me af wat we eigenlijk willen bereiken in en met Nederland, met deze politiek. Wat is er toch aan de hand als zelfs een christelijke partij als het CDA haar achtergrond verloochent. Gelukkig zullen er altijd mensen als Joop blijven, die hun vinger op de zere plek weten te leggen. Zo'n man moet ooit een standbeeld krijgen ergens in Nederland.'

■ (On)gehoord

Dakloze van straat? Geef 'm een caravan

Wat werkt beter? Daklozen helpen met voedselbanken en tijdelijke slaapplekken. Of: individuen een contant bedrag geven, zodat ze hun gedrag kunnen veranderen. Hulporganisatie Broadway in Londen vroeg aan dertien daklozen: wat wil je echt hebben om je leven te veranderen?

De een vroeg een paar nieuwe gym schoenen en een televisie, de ander een caravan. Van de dertien deelnemers gaven er elf hun bestaan als dakloze op. Een risico bij geldprikkel blijft dat individuen weer oude gedragspatronen vertonen, als de financiële prikkels wegvallen. Maar op korte termijn werkt geld blijkbaar effectief als middel om gedragsverandering uit te lokken.

Bron: Z24.nl

'Ik ben veel te jong om mijn leven te vergooien'

'Wat doet die nu hier???' dacht iedereen toen Bea zich bij de Herberg meldde. En nog steeds zijn mensen verbaasd als ze horen dat deze jonge vrouw dakloos is. En drugs gebruikt. En een zoontje heeft van zes jaar, dat bij zijn opa woont. 'Het is tijdelijk', verzekert Bea iedereen. 'Ik wil een woning gaan zoeken en ik ga een opleiding volgen voor schoonheidsspecialiste zodat ik een eigen praktijk kan beginnen.'

■ Bea wil liever niet te diep op de dingen ingaan om mensen die haar na staan niet ongewenst te betrekken bij haar verhaal. 'Door omstandigheden is mijn relatie verbroken. Het lukte niet meer samen. Het was zijn huis, dus ik ben vertrokken. Mijn moeder wilde mij thuis niet hebben vanwege de drugs. Ze moest ook aan zichzelf denken zei ze, dus heeft ze mij bij de Herberg afgezet.' Bea heeft weinig vastigheid gekend in haar 25-jarige leven. 'Ik ben in Kampen geboren. Toen ik twee was zijn we naar Curaçao verhuisd, waar ik drie jaar gewoond heb. Daarna zijn we weer terug gegaan. Een paar jaar later scheidden mijn ouders. Mijn oudere broer ging met mijn vader mee, mijn jongere zusje en ik bleven bij mijn moeder. Die kreeg een aantal relaties gehad en elke keer veranderden de regels in huis. Toen ze voor de vierde keer trouwde, werd ze moslim. Misschien had ik ook wel bij mijn vader kunnen gaan wonen, maar ik hou gewoon heel erg veel van mijn moeder.' De deur van Bea's vader staat ook altijd open. 'Maar ik heb nu wat minder contact met mijn familie, omdat ik een klein beetje van het pad ben afgedwaald', legt Bea uit. 'En omdat het voor de zoveelste keer is, accepteren ze dat niet meer.'

Op haar vijftiende slaagde Bea voor de mavo. 'Toen had ik allang kennis gemaakt met alcohol en drugs. Toen ik twaalf was, was ik op vakantie bijna elke dag stomdronken. Daarmee heb ik heel veel kapot gemaakt in mijzelf. Daar ga je niet meer logisch van nadenken. Mijn toenmalige stiefvader gebruikte drugs, dus die stap was niet groot. Mijn beeld was helemaal verwrongen. Ik ging af en toe naar mijn vader en dan zag ik weer even hoe het wel en niet hoorde. Dat wat ik deed niet correct was. Van mijn vader heb ik nog wat normen en waarden meegekregen. Je ziet het ook aan mijn broer, die is marinier en heeft allerlei diploma's.' Drugs zijn een korte termijn vlucht voor Bea. 'Ik voel mij vaak heel slecht en terneergeslagen, en gespannen bovendien. Als ik dan een klein beetje drugs gebruik, voel ik me wat helderder in mijn hoofd en kan ik mijn taken volbrengen. Maar mijn ervaring is ook dat als ik teveel gebruik, dat ik dan juist weer onhelderder en neerslachtiger word.' Ze lacht. 'Misschien een beetje depressief? Maar waarschijnlijk een beetje aanstelleritus? Ja, zo is het toch?' Na de mavo mislukten een aantal studies. Ze werkte een jaar in de horeca en toen ze 19 was kreeg ze een zoon. 'Ik praat liever niet over hem omdat ik hem zo ontzettend mis. Hij woont nu bij mijn vader.'

Bea voelde zich erg welkom in de Herberg. 'Het was een hele warme ontvangst. De mensen accepteerden me zoals ik was. Ze vroegen zich af waarom een meisje

als ik daar zat, ze konden het niet geloven. Ik kreeg van alle kanten advies, je kunt dit doen, je kunt dat doen. En ook als je je rot voelt accepteren ze je. Als ik roep dat ik het koud heb krijg ik zo tien vesten om me heen. Zo lief! Inmiddels probeert ze aan haar toekomst te werken. 'Ik draag bij aan deze krant, zodat ik een goede dagbesteding heb. Bij de Herberg maak ik schoon. Als je dat structureel elke dag anderhalf uur doet, krijg je aan het eind van de week 20 euro. Dat vind ik best reëel. Verder wil ik weer gaan sporten, cardio en fitness. Maar ik moet eerst nog een schuld afbetalen.' Te zijner tijd wil ze op zichzelf gaan wonen. 'Ik ga een studie schoonheidsspecialiste volgen en dan wil ik een eigen praktijkje beginnen. Dat gaat zeker lukken. Het afkicken van de drugs ook. Ik voel me niet verslaafd. Ik kan er zo een week af, ook wel een maand en ook wel de rest van mijn leven. Als je dingen om handen hebt, een doel, een toekomst, dan heb je geen drugs nodig.' Bea wil er echt voor gaan. 'Ik ben veel te jong om mijn leven te vergooien!'

DONDERDAG 23 DECEMBER

van 18.00 tot 21.00 uur vieren we weer de jaarlijkse kerstavond,
met het traditionele

WRZV-Kerstdiner

in de WRZV-hallen, Buitengasthuisstraat 8, 8014 AB Zwolle
Dak- en thuislozen en minima zijn van harte welkom! (zie achterpagina)

Ingezonden

Marktkoopman begint elke dag als dakloze

Als marktkoopman heb je geleerd om elke dag weer een dak boven je hoofd te bouwen. Daar ben je gelukkig toe in staat omdat je de middelen hebt om zoiets op te bouwen. Zesendertig jaar lang heb ik dat mogen doen.

In de beginjaren waren het tropenjaren, elke dag vijf uur op een eind rijden om vervolgens in weer en wind op te bouwen en maar af te wachten of er klanten kwamen. Ook in die tijd had je al daklozen die dan in een portiek sliepen terwijl wij druk bezig waren. Donker en koud. Ik heb me vaak afgevraagd: hoe houden ze het vol. Wij hadden nog een klein gasflesje om de handen te warmen. Gelukkig is er voor de marktkooplieden veel in hun voordeel veranderd, betere voorzieningen en vooral beter materiaal.

Zo is er ook voor de daklozen op dat gebied veel vooruitgang geboekt.

Ik mocht ooit eens bij Omroep Zwolle een interview doen met een dakloze in de WRZV-hallen. Wat mij is bij gebleven van deze zeer intelligente man was een antwoord op mijn vraag waarom hij bij de WRZV hal zat en niet bij Het Leger Des Heils. Zijn antwoord vergeet ik nooit weer: ach meneer, vroeger kleepte het Leger ons aan, tegenwoordig kleden ze ons uit.

Als ik nu donderdags naar het gemeentehuis fiets zie ik vaak de Soepbus die met erg veel subsidie in stand wordt gehouden en denk dan is er iets mis met die nieuwe Herberg??? Kunnen ze daar niet terecht??? Zijn het wel daklozen die daar soep komen halen??? Voor een leek als ik allemaal vragen.

Een marktkoopman en een dakloze zijn natuurlijk twee heel verschillende groepen mensen. Toch is ook een marktkoopman erg afhankelijk van het beleid van de gemeente, verplaatsingen doen zich voor, je wordt soms van de ene kant naar de andere gestuurd. Net als een dakloze.

Gelukkig zijn er nog waakhonden als Joop van Ommen die het nooit zullen tolereren dat er dak- of thuisloze mensen helemaal buiten de boot vallen.

Ik wou dat er ook eens dergelijke figuren rondliepen voor de marktmensen want ik vind het een schrikbeeld als er ooit een tijd zou komen dat er in de binnenstad van Zwolle geen merkt meer kan bestaan.

Ach, een dakloze en een marktkoopman zullen altijd een onderdeel uit blijven maken van onze mooie binnenstad.

Wichert aan het Rot
Burger raadslid Swollwacht

Het doel van het egeltje

■ Het is vrijdagavond en ik sta rustig een sigaret in mijn deuropening te roken. Een klein egeltje komt op me aflopen. Een klein egeltje, niet groter dan mijn hand, met een paar stekels en wat pluusjes die ooit stekels mogen worden. Moederziel alleen, op zoek naar warmte en veiligheid, komt het egeltje voor mij staan. Hij blijft een tijdje staan en loopt weer door. Eigenlijk zou het egeltje een fles wijn moeten kopen. Als je geen thuis hebt, geen dak boven je hoofd, dan kan alcohol je voor een moment veiligheid en warmte bieden.

Vervuld van medelijden stel ik mijzelf een grote vraag. Wat is het doel van het leven? Wat voor doel heeft zo'n eenzaam, dakloos egeltje? Hij mag hopen dat hij een lekker hapje vormt voor een kat of voor ander ongedierte. Dan heeft zijn leven nog zin gehad. Hij kan ook door een auto geplet worden of doodvriezen. Dan zal het beestje in anonimiteit en zinloosheid sterven. Gelukkig zag het egeltje er niet uit of hij zich die dingen ook afvroeg.

Misschien is het feit dat dit egeltje niet weet wat zijn doel van het leven is, dezelfde reden waarom wij het niet weten. We denken vaak dat wij aan het eind van de voedselketen staan. Toch worden wij, in het geval van een begrafenis, opgegeten door allemaal ondergrondse beestjes. Een vogel eet deze beestjes weer op. De vogel sterft en wordt weer door beestjes opgegeten. Zo heeft ons leven dubbel zin.

Het kan nog erger. Cremeren. Wat is het doel van het leven? Branden, in rook opgaan en de lucht vervuilen. De lucht wordt een wolk en regent een keer naar beneden. Wel eens het gevoel gehad dat je lichaam een deel is van het water wat weer zorgt voor de groei van planten? Planten zoals bloemkool en broccoli?

Zo heeft elk leven een totaal ander doel dan de levende in kwestie zelf denkt. Elk levend wezen heeft voor zichzelf een doel. Overleven. Is er ooit leven geweest dat dit voor elkaar heeft gekregen? Ons gevecht met de dood zullen we uiteindelijk verliezen. Gelukkig heeft ons leven een doel voor ander leven. Dat is maar goed ook, anders zal het leven wel heel doelloos worden. Ik hoop toch dat het dak- en thuisloze egeltje, dat eens op zoek was naar warmte en veiligheid, ooit een lekker hapje zal worden en niet wordt platgereden door een auto. Als een worm mij op het menu heeft staan, hoop ik dat het hem goed zal smaken. Of misschien geef ik ooit een mooie bloemkool wel een lekker aroma.

Hannes de Straatwijze

COLUMN JOOP VAN OMMEN, GRONDLEGGER VAN DE HERBERG

Een lichtpuntje in donkere dagen

Nog even, en het is alweer december. Een schrijnende maand voor mensen die elk kwartje twee keer moeten omdraaien. Armoede is in de maand december nog veel erger dan in de andere maanden, terwijl het dan ook al erg genoeg is. Hoe verklaar je je kinderen dat Sinterklaas dit keer niet veel te bieden heeft? Dat ze minder krijgen dan hun vriendjes? Dat er met kerst niks extra's gebeurt? En wat dacht je van de mensen die in De Herberg zitten of in een andere opvang. Die missen hun partner, hun ouders, hun kinderen, of ze hebben helemaal niemand om te missen. Dat is allemaal toch wel heel verdrietig. En wat dacht je van de gevangenis. Ik heb zeven jaar lang vrijwilligerswerk gedaan in het Zwolse Spinhuis, waar nu Jonnie Boer zit. En dan kun je denken dat die mensen het er allemaal zelf naar gemaakt hebben, maar toch is het triest als je ziet hoe ze alles kwijt zijn. Dat niemand ooit meer naar hen omkijkt. Dat knaagt. Vooral als anderen allemaal met hun naasten rond de kerstboom zitten.

■ Voor mensen die geen cent te makken hebben organiseren wij al twintig jaar lang een kerstavond. Met een lekker diner en een kerstpakket. Daar zijn we nu al met man en macht mee bezig. En het wordt lastig want het is niet makkelijk om voor voldoende kerstpakketten te zorgen in deze crisistijd. Wij hebben het altijd kunnen regelen met groothandels en gelukkig zijn er steeds bedrijven die de kerstpakketten die overblijven bij ons brengen. Ik blijf het bijzonder vinden dat er mensen zijn die hun eigen kerstpakket graag aan iemand willen geven die het goed kan gebruiken. Rond kerst merken we altijd weer dat er toch altijd mensen blijven die een plekje in hun hart hebben voor mensen die het minder hebben. Al denk ik wel eens dat het wel jammer is dat ze dat alleen met kerst laten merken.

Dit jaar willen we de mensen die het zo goed kunnen gebruiken op donderdag 23 december een fijne avond bezorgen. We nodigen via de voedselbank mensen uit, de zwervjongeren van take-off gaan waarschijnlijk komen, evenals bewoners van De Herberg en we nodigen mensen via advertenties uit. En het wordt niet zomaar een maaltijd, we willen onze gasten het beste van het beste bieden. Mijn vrouw is al druk bezig om met

haar koks de allerlekkerste en allerbeste oliebol te creëren. Verder serveren we een heerlijke verse groentesoep en daarna is er een stamppottenbuffet. Het toetje ontbreekt uiteraard niet. Evenals het verrassende kerstpakket aan het einde van de avond. Het leuke is dat mensen altijd bereid zijn om wat te doen op die avond. Harm Wolters gaf vorig jaar spontaan een optreden weg, en hij is dit jaar weer van de partij. Het bestuur van de WRZV-hallen serveert mee, en zoals elk jaar zijn de twee vaste vrijwilligers Jacob en Alie uit Wezep ook weer van de partij om alles in goede banen te leiden. En dat is heel wat werk met rond de 275 gasten.

Als mensen willen deelnemen aan de WRZV-kerstavond, kunnen ze zich aanmelden. Daardoor hebben we een beter overzicht van het aantal mensen dat komt. Ik zou het vreselijk vinden als we te weinig eten of kerstpakketten hebben. Wie iets kan missen voor de kerstpakketten, kan dat altijd bij ons afgeven. Wat overblijft wordt rondgebracht naar mensen die staan ingeschreven bij de voedselbank. We hopen er ook dit jaar, ondanks de zwaardere tijden, weer een geweldige avond van te maken voor al die mensen die het zo kunnen gebruiken. Een lichtpuntje in donkere dagen, een beetje warmte, een beetje gezelligheid: een beetje kerst.

WRZV-hallen
Buitengasthuisstraat 8
8014 AB Zwolle
Tel. 038-4226129

■ (On)gehoord

15 jarige straatkrant Z Magazine luidt noodklok

Donderdag 4 november vierde de Amsterdamse Straatkrant Z Magazine het 15-jarig jubileum. Op dit avond werd de nieuwe vormgeving gepresenteerd aan de Amsterdamse burgemeester Van der Laan. 'Sinds 1995 helpt Z Magazine daklozen zichzelf te helpen', legde voorzitter Arend Jan Heerma van Voss van Stichting Z uit.

'Met de verkoop van Z Magazine verdienen circa 170 dakloze verkopers een zeer bescheiden inkomen, bouwen ze een sociaal netwerk en krijgen ze weer ritme in hun leven. Hierdoor wordt een overstap naar het ont-plooien van verdere initiatieven makkelijker.' Ondanks het jubileum, gaat het niet goed met Z. 'De verkoop daalt en daarmee ook de inkomsten van de stichting, dat het (ongesubsidieerde) blad financiert. Het wordt tijd om het tij te keren.'

Bron: highlow.nl

Strengere controle op uitkering Leidse daklozen

De gemeente Leiden wil uitkeringsfraude harder bestrijden. Binnenkort wordt begonnen met het doorlichten van het bestand van daklozen die hun postadres bij opvangorganisatie De Binnenvest hebben. Daar staan meer daklozen ingeschreven dan er in Leiden verblijven: ongeveer 450 ontvangen er hun post. Volgens de gemeente hebben 150 van hen een bijstandsuitkering zonder huurtoeslag. Zij zijn dus als dakloze bekend in het zorgcircuit van Leiden. Blijven driehonderd man over die technisch op dat adres wonen, maar waarschijnlijk niet dakloos zijn in Leiden. Die mensen zouden geen uitkering ontvangen, maar wellicht samenwonen met iemand met een inkomen, die dat inkomen kwijt zouden raken als een ander zich op diens adres zou inschrijven. De gemeente houdt liever dit soort acties om uitkeringsfraude te bestrijden, dan dat uitkeringen niet betaald kunnen worden aan mensen die het echt nodig hebben. Bron: Leidschdagblad.nl

HERBERGKRANTPUZZEL - WOORDZOEKER

T	M	R	S	N	I	E	U	O	S	L	S	S	H	T
B	S	A	O	A	E	G	F	R	J	E	A	C	E	T
W	D	R	R	O	L	Z	Z	V	A	H	J	H	R	N
R	A	E	O	S	K	P	R	L	A	C	R	A	F	E
A	P	N	C	V	E	W	R	A	L	A	E	A	S	T
H	K	G	T	E	T	P	O	E	A	K	T	T	T	O
A	V	I	X	E	M	H	E	L	T	L	N	S	S	N
S	O	K	K	E	N	B	C	I	K	A	I	E	T	R
U	O	K	G	K	X	Z	E	A	N	O	W	N	O	E
O	N	D	E	R	D	A	K	R	N	L	E	E	R	P
C	H	O	C	O	L	A	D	E	M	E	L	K	M	E
V	E	R	W	A	R	M	I	N	G	A	A	F	D	P
G	I	U	B	W	U	E	E	N	S	F	A	Q	Y	C
E	S	I	R	P	R	U	S	I	U	R	T	N	H	A
N	E	E	T	S	R	O	O	H	C	S	N	L	D	K

CHOCOLADEMELK
DECEMBERMAAND
HERFSTSTORM
KACHEL
LAARZEN
MARSEPEIN
NACHTVORST

ONDERDAK
PEPERNOTEN
ROOKWOLK
SCHAATSEN
SCHOORSTEEN
SJAAL
SNEEUWBUI

SOKKEN
SURPRISE
TRUI
VERWARMING
WANTEN
WATERPLAS
WINTERJAS

■ (On)gehoord

Britse supermarkt biedt daklozen een baan

De Britse supermarktketen Morrisons gaat de komende drie jaar duizend banen creëren voor daklozen. Tien procent van de banen die ontstaan in nieuw te openen winkels, mogen worden ingevuld door 'kwetsbare' groepen. Kandidaten voor de functie krijgen een training van drie maanden en kunnen daarna in aanmerking komen voor een stage. De supermarktketen werkt voor de invulling van de bijzondere werkplekken samen met het Leger des Heils en een andere sociale instelling. Begin november zijn er al vijf mensen aan de slag gegaan in een winkel van Morrisons. 'Dit initiatief helpt kansarme mensen hun leven weer op de rails te krijgen. We moedigen andere Britse bedrijven aan om dit ook te gaan doen', aldus de HR-directeur van het bedrijf.
Bron: nu.nl

Wilt u ook bijdragen aan de Herbergkrant? Dat kan!

U kunt adverteren. Kijk op www.herbergkrant.nl voor de aanleverspecificaties en mail: info@herbergkrant.nl
U kunt een bijdrage storten: bankrek.nr. 10 66 81 621 t.n.v. Stichting de Herberg – Zwolle, o.v.v. Daklozenpot Herbergkrant. Uw bijdrage komt geheel ten goede aan de bewoners van De Herberg.
U kunt een reactie naar de redactie mailen: info@herbergkrant.nl o.v.v. uw naam en telefoonnummer. (Inzendingen kunnen worden ingekort of niet worden geplaatst.)

Op zoek naar het leven

Hoe word je dakloos?

Bij sommigen komt dit niet alleen door omstandigheden. Soms kan de maatschappij je dwingen om niet jezelf te zijn. Dan is het moeilijk om je te blijven aanpassen.

■ 'Ik vind mezelf niet thuis- of dakloos', zegt de zevenendertigjarige Mike. Toch woont hij wel in een dagopvang in Zwolle. Ongeveer een jaar heeft hij nu niet echt een eigen huis. Dat is wel vaker voorgekomen bij hem, maar nooit langer dan drie maanden. 'Ik ben bang dat als ik mij conformeer, dat ik dan niet meer mezelf kan zijn.'

Mike is opgegroeid in Ommen. Eerst zat hij op een erg progressieve basisschool. Daarna ging hij naar een strengere basisschool. Die strengere school vond hij maar niets. Ook op zijn middelbare school ging het niet goed. Mike deed Havo, maar bleef in de derde klas zitten en besloot uiteindelijk te stoppen. Alles was gericht op rationeel denken, terwijl Mike zelf een gevoelsmens was. 'School was er eigenlijk alleen maar op gericht om iets te halen. Terwijl ik me liever bezig hield met dingen van eeuwigheidswaarde, zoals liefde, aandacht en aanwezigheid. Mijn vader was heel blij als ik wat haalde, maar zelf was ik er niet blij mee. Ik ontwikkelde niet de dingen waar ik goed in was.' Mike ging MDGO doen. Vergelijkbaar met Sociaal Juridische dienstverlening nu. Achteraf zegt hij dat hij beter zoiets als activiteitenbegeleider kon worden. Hij maakte de studie af. Toch was hij aan het eind van de studie totaal niet meer gemotiveerd. Weer door al die regeltjes. 'Mijn IQ is hoog genoeg om iets te presteren. Maar ik heb het gevoel dat ik dan het echte leven mis.' En daar was Mike vooral naar op zoek. Naar het echte leven. Niet een leven dat er op gericht is om te overleven.

Toen Mike als vrachtwagenchauffeur aan het werk ging, zocht hij naast zijn werk een kick. Hij speelde elke avond poker. Dit als compensatie voor zijn inspiratieloze leven. Hij wilde graag creatief zijn, op zoek naar een spiritueel leven. Maar een leven met verantwoordelijkheden en verplichtingen stond dit in de weg. Hij raakte zijn baan kwijt, kreeg problemen met de bank, had geen bankrekening meer en kon zijn huis dus ook niet meer betalen. Via een crisis-opvang in Lelystad, ging hij in deze stad begeleid wonen.

Dat ging even goed. Maar boven hem woonde een drugsdealer, een echt haantje en hier gebeurden nog wat vervelende dingen. Daar wilde hij ook niet meer wonen. Ondertussen had hij wat geld. Hij verhuisde naar een camping in Nijmegen. Vanaf daar kwam hij weer terecht bij een dagopvang in Zwolle. 'Ik leef in het hier en nu en ik weet niet wanneer ik hier weer wegga. Ik wil wel weer een huis, maar ik weet niet wanneer ik daar plannen voor ga maken.'

Tweeënhalf jaar geleden had Mike nog een vriendin. Aan het begin lag het initiatief vooral bij haar. Later nam hij dit initiatief over. Maar toen begon het meer te lijken op een zakelijke relatie. Ze konden elkaar niet meer bereiken. Juist dat wilde hij niet. 'Liefde kun je geen naam geven. De meeste mensen weten niet wat liefde is. Aan liefde kun je geen vorm geven. Het gaat om het contact.'

Mike gelooft in God. Hij ondervond dat mensen die tot God bidden, een soort rust vinden. Hijzelf vindt die rust niet. De rust moet in hem zelf zitten. 'Ik geloof niet dat God op een wolkje zit. God is overal, ook in mij.' Hoewel Mike niets een naam wil geven, zou je hem kunnen zien als een pantheïst. Iemand die gelooft dat God in de natuur zit. Maar ook religie kun je niet echt een vorm geven. Hij refereert naar een van zijn favoriete schrijvers, Stuart Wild: 'Maak religie van jezelf'.

Mike is nog steeds op zoek naar het echte leven. Toch denkt hij dat het echte leven wel in hem zit. Zijn grote vraag is: 'Mag ik zonder toestemming mezelf zijn.' Er is voor Mike dus toch wel angst om beoordeeld te worden. Maar er is juist ook weer een angst om in het systeem op te gaan. 'Ik ben vooral op zoek naar een balans tussen wat ik essentieel vind in het leven en de wereld om me heen.' Hij probeert vooral te oefenen. Hij probeert in elke situatie te kijken of hij daarin zichzelf kan blijven. Ooit las hij de spreuk: 'Door verantwoordelijkheden, loop je juist verantwoordelijkheden mis'. Daar kon hij zich heel goed in vinden. 'De verantwoordelijkheden die het 'overleven' ons geeft, zorgen ervoor dat je andere verantwoordelijkheden, zoals liefde geven, niet kan nemen.'

Mike zal nog wel een tijdje door gaan met zijn zoektocht naar het echte leven. Zal hij het ooit vinden? Misschien. Misschien blijft hij een leven lang zoek naar iets, dat niet te vinden is. Waarschijnlijk is hij niet de enige.

(De geïnterviewde heet niet echt Mike. Om privacyredenen is zijn naam veranderd.)

Altijd goed verzorgd

Wij zorgen goed voor u én uw gasten.

Of het nu gaat om een groot bedrijfsfeest of een intieme party: wij verzorgen de catering en de hele entourage er omheen tot in de puntjes. Sfeervol en heerlijk. Het enige dat u hoeft te doen is genieten!

Kijk op www.conradcatering.nl voor meer informatie.

ConradCatering
Compleet

Waterlelie 19 • 8043 NZ Zwolle • Tel 038 - 45 38 014 / 06 539 20 669
www.conradcatering.nl • info@conradcatering.nl

Bevlogen en betrokken

Betrokkenheid bij mensen staat hoog in het vaandel bij de directeur Gerke Brouwer van Woningstichting Openbaar Belang. Niet alleen bij huurders, maar ook bij daklozen. 'We zijn er niet alleen voor mensen mét een dak, maar juist ook voor mensen zónder een dak boven het hoofd. Dat is onze maatschappelijke opdracht.'

■ Sinds jaar en dag had Brouwer al de ambitie om corporatiedirecteur te worden. 'Het is een fantastisch beroep. Woningcorporaties hebben een maatschappelijke opdracht waarmee je voor mensen heel veel kunt betekenen.' Brouwer werkte bij een aantal corporaties in Friesland, en begon in oktober 2007 als directeur bij Openbaar Belang. Zwolle was een onbekende stad voor Brouwer. 'Na drie jaar heb ik Zwolle leren kennen als een fantastisch mooie stad, waar ik steeds meer hart voor heb gekregen. Ik hecht grote waarde aan de geweldige mensen om me heen, met de toegankelijkheid en de goeie samenwerking die er is. Ik zie het als een enorme uitdaging om met alle partijen Zwolle verder te ontwikkelen. Toen ik afgelopen zomer na een zwaar ongeluk lange tijd in het ziekenhuis lag, ontdekte ik hoe men meeleeft. Dat voelde als een warme deken.'

INDRUKWEKKEND

Het eerste wat Brouwer deed toen hij als directeur begon, was kennismaken met Zwolle, met Zwolse organisaties en Zwolse mensen. En daar hoorde Joop van Ommen bij. 'Het was een indrukwekkende ontmoeting. Joop vertelde hoe hij zich inzette en hij liet de containers zien waar de mensen verbleven. Het was op een vrijdagmorgen omstreeks twaalf uur, ik weet het nog goed. Joop vertelde hoe de daklozen die daar lagen niet wisten of het nu twaalf uur 's nachts of overdag was, en of het nu maandag, donderdag of vrijdag was. Ik was echt onder de indruk. En dat kwam vooral omdat ik toen ter plekke besepte dat ik een verkeerd beeld van daklozen had. In het noorden had ik ervaring met een andere omvang. Ik dacht dat dakloos zijn een keuze was, dat

het je niet zou gebeuren als je het niet wilde. Maar toen zag ik dat dakloosheid inderdaad iedereen kan overkomen. Of je nu de zoon van een burgemeester bent of de zuster van de bakker om de hoek.' Brouwer constateerde dat De Herberg precies paste bij de doelstelling van Woningstichting Openbaar Belang. 'Het hoort bij onze maatschappelijke opdracht. Wij zijn er niet alleen voor mensen mét een dak, maar ook voor mensen zónder een dak. Als je de daklozen van de samenleving een dak boven hun hoofd geeft, komt hun dat zelf ten goede maar ook de leefbaarheid in de stad. Ik vind De Herberg een geweldig initiatief'

SPONSORACTIE

Om de investering van 2,1 miljoen voor de nieuwe Herberg te kunnen bekostigen zegde Brouwer toe om 200.000 euro aan sponsorgelden binnen te brengen. 'Ik had het nog niet gezegd, of ik dacht: wat heb ik me op de hals gehaald. We hebben verschillende acties opgezet om gelden binnen te halen, zoals het lopen van de halve marathon in Zwolle met collega directeuren en het organiseren van een fietsdag voor corporatiemedewerkers. We hebben relaties benaderd om ons te sponsoren en we huurden instanties in die allemaal subsidiepotjes voor ons wisten aan te spreken. Een oud-directeur van een bank gaf ons het geld dat hij bij zijn afscheid had gekregen, en ook anderen droegen bij, dat was geweldig. We haalden 200.000 euro ruimschoots.' Brouwer is blij met de unieke situatie dat niet alleen de woningcorporaties uit Zwolle, maar ook uit de regio De Herberg mogelijk maken. 'Het is prachtig dat zij dit ook als hun verantwoordelijkheid voelen en die ook nemen. We hebben gezamenlijk iets moois

neergezet, daar ben ik ontzettend trots op. Hiermee kunnen we de mensen een stapje verder brengen, dat is toch fantastisch en uniek in Nederland!'

DUURZAAM

Woningstichting Openbaar Belang houdt zich graag bezig met de kwaliteit van wonen en het welzijn van de mensen. 'Zo hebben we ook veel oog voor de woonlastenproblematiek', vertelt Brouwer. 'Straks komen we in een situatie dat de energielasten hoger worden dan de huur. Daarom hebben we de verantwoordelijkheid genomen voor duurzaamheid en onze oude flatcomplexen een complete metamorfose gegeven en energiezuinig gemaakt met zonnepanelen. 'Dat scheelt de bewoner 30% á 40% besparing op de energielasten. Bij de oplevering kwamen de bewoners bij me en namen mijn hand in hun beide handen. "We zijn zo blij en trots en dankbaar", zeiden ze. Kijk, daar doe je het voor. Verbinding met de bewoners is zó belangrijk.'

BLIJ

'Het gaat goed met De Herberg', stelt de bevlogen directeur. 'Het is een prachtig gebouw, er werken bevlogen mensen, de samenwerking met de collegacorporaties, de RIBW en de gemeente verloopt uitstekend. Het gaat ook steeds beter met de uitstroom, de stap van De Herberg naar een woning, en de zorgvuldige begeleiding die daarbij hoort. Daar ben ik heel blij om. En het mooiste vind ik dat mensen in de maatschappij en in de omgeving De Herberg steeds meer en beter accepteren. Niemand op straat, zo hoort het. Het is geweldig dat dat kan in Zwolle.'

Cristien's Tips

Herfst, kou, mist, wind, nachtvorst, regen, sneeuw, duisternis: omstandigheden die niet erg bevorderlijk zijn voor je handen, voeten, hollen, slijmvliesen, ziel, geest en huid. Gelukkig heeft Cristien in de loop van haar turbulente leven allerlei zeer bruikbare, niet te versmaden tips opgedaan. Het is aan u om de tip te selecteren die het meest bij u past.

CRISTIEN'S TIPS TEGEN WINTERTENEN:

Smeer ze in met rauwe goudrenet, stop ze in water waarin klimopbladeren tien minuten hebben gekookt (wel eerst even laten afkoelen natuurlijk!), dep je voeten met kampferspiritus (verkrijgbaar bij de drogist, niet voor consumptie!), smeer je tenen in met vaseline en trek dan wollen sokken aan, of plas er overheen (over je voeten ZONDER die sokken, onder de douche of zo!).

CRISTIEN'S TIPS TEGEN KLOVEN:

Laat pitjes van kweeperen drie weken in citroenmelisse trekken en smeer de ontstane gel op de kloven. Of neem dagelijks een eetlepel olijfolie (mag – gelukkig- ook vermengd in het eten). Of smeer er oorsmeer op. Of doop de kloof in een beetje melk.

CRISTIEN'S TIPS TEGEN VERKOUDHEID:

Leg een ui naast je bed en neem een hete grog met levertraan. Smeer hoofd en romp in met zonnebloemolie. Neem een glas warme melk met cayennepeper. Of maak een heerlijke ONTZETTEND SCHERPE maaltijd voor je zelf. Bijvoorbeeld rijst met extra scherpe kerrieragout (kerrie Madras is lekker hot!).

CRISTIEN'S TIPS TEGEN EEN WINTERDIP:

Eet vitamine D, dat zit in levertraan, in makreel, in vette zalm, in margarine en in volle melk bijvoorbeeld. Ga veel naar buiten, zoek vrienden en mensen op, vertel iedere dag een mop, en probeer elke negatieve gedachte om te zetten in een positieve. Nog even volhouden, want over nog maar ongeveer 100 nachties slapen is het alweer lente!

Cristien wenst u hele lichte donkere dagen voor kerst!

COLUMN INGRID WESTRIK

Zo vlak voor de feestdagen...

Feestdagen zijn een tijd vol gezelligheid, maar ook vol van commercie. Op moederdag, vaderdag, en dierendag kopen we vaak een kadootje voor onze ouders en huisdier. Uiteraard moeten we niet alleen op die dagen, maar door het jaar heen aardig voor ze zijn. Laten we het eens hebben over kerst en oud en nieuw. Ik verbaas me elk jaar weer over de drukte in de supermarkten en winkels. Ik verbaas me over de overvolle karren in de supermarkten. Zelf haal ik takken op de markt en maak kerststukjes. In de supermarkt haal ik eens wat anders aan vlees. Biefstuk of varkenshaasje. Iets in elk geval wat ik niet vaak eet. Kerst is een feest van vrede, en niet van vreten, vind ik. Mijn man en ik geven elkaar een kadootje van hooguit 20 euro. En aan vuurwerk geef ik geen cent uit. Ik maak er niet zo'n gedoe van. Ieder heug z'n meug hoor. Ik hou niet van oordelen en veroordelen.

Als je eens naar Amerika kijkt, dan is het verbazend wat ze daar met kerst aan kadootjes kopen. Op een creditcard geven ze er duizenden dollars aan uit. Wij in Nederland kunnen er ook wat van. Met oud en nieuw jagen voor miljoen euro s vuurwerk de lucht in. Als we nou eens één jaar geen vuurwerk af zouden steken, maar dat geld aan de minder bedeelden in Nederland, en aan goede doelen zouden geven, dan gaat er een grote wens voor mij in vervulling. En doe het niet voor mij maar voor minder bedeelden en goede doelen uiteraard! Zo vlak voor de feestdagen zijn er gelukkig meer mensen die aan de minderbedeelden denken, en geven aan goede doelen. Tja ook dit zou je door het jaar heen kunnen doen, maar laat ik niet klagen of een verwijtend vingertje op steken. Het is al fijn dat ze het doen.

Met de feestdagen zitten er veel mensen alleen, of hebben de middelen niet om geld uit te geven aan die dagen. En ik heb nog een wens. Het zou mooi zijn als u een bijdrage geeft aan de daklozenpot van De Herberg. Of u geeft iets extra's aan de krantenverkoper van de krant. Geef hen eens een onvergetelijke kerst, opdat zij in moeilijke dagen terug kunnen kijken naar een fijne belevenis. Ik doe zeker mee!

Ooit verzon ik eens een kreet. Die past wel in deze tijd van het jaar. En ook voor die kreet geldt, dat we dat eigenlijk altijd zouden moeten doen. De kreet luidt: positieve war. War is Engels voor oorlog. En wat is er dan positief aan oorlog? Nou eigenlijk niks. Het gaat om die letters. Als je daar in het Nederlands iets achter zet, wordt het heel anders. Kijk maar....
Waarderen – Accepteren - Respecteren

Als we ieder mens eens waarderen zoals hij of zij is. Als we ieder mens eens accepteren wat betreft huidskleur, religie, politieke voorkeur, seksuele geaardheid en wat je nog meer kunt benoemen. Je hoeft het niet met iemand eens te zijn wat dit betreft, maar je kunt wel iemand accepteren hierom. En zeker respecteren! Het zou een stuk vrediger worden op deze aardbol, denkt u niet?

Dan wil ik nog graag een link onder de aandacht brengen. Nee, het is geen spam. Elke dag als ik de computer opstart, ga ik eerst naar deze site: www.thehungersite.com. Je kunt er klikken voor of tegen honger in de wereld, borstkanker, gezondheid voor kinderen, boeken voor kinderen, het regenwoud, en redden van dieren uit asiels. Het kost je geen cent, hooguit een beetje tijd. Sponsors op die site betalen de klikken. Rest mij u om u fijne feestdagen te wensen, en voor het komende jaar veel gezondheid en geluk, vrede en tevredenheid.

Ingrid Westrik

De Stoet der Moedelozen

Ze schuifelen sinds het begin der tijden
Aan de schaduwzijde van het bestaan
Het leven dat zij lijdend leiden
Kunnen zij maar nauwelijks aan

Zij hebben niet voor hun lot gekozen,
Wie wil zo armoedig door het leven gaan?
Zij vormen de Stoet der Moedelozen,
Trotsloos wadend door hun dagelijkse waan.

Niets in hun leven is vanzelfsprekend
Een bad, een warm bed, noch een vol bord
Wie weet wat dat voor een mens betekent
Voortdurend te leven met zoveel tekort

Maar het ergste van al is als lucht te wezen
Nooit door een ander te worden gehoord
Nooit van het zwarte zelfbeeld te genezen
Alle zelfrespect de grond in geboord

Zij hebben nimmer voor hun lot gekozen
Zij verloren alles, tot de laatste snik
En tot slot verliest de Stoet der Moedelozen
Gereduceerd tot nul, zelfs hun eigen ik

Jarig zijn

GEDICHT HAN VAN ZUIDAM

Zo maar wat gedachten van een jarige Jet.

Zeven en vijftig iedereen mag het weten.
Gisteren heb ik de zon nog zien schijnen.
Vandage niet.
Ben bijna door een hond gebeten
Mijn gedachten begonnen te deinen
Aan de dag dat ik op mijn fiets fietste
Van een voorbijganger een shaggie bietste.
Ja, dat is lang geleden.
Zo ook die hond die mij wel heeft gebeten
Ik was toen nog een kind
Werd door de Sint zeer bemind.

Dat zag ik pas later door de vele kado's die ik heb gekregen
Die kado's hebben van mij inmiddels allemaal de zegen.
De gedachten niet.
Ik ben het niet vergeten.

Zij gaan mijn hele leven mee.
Zoals elke dag beleven.
Het is mij gegeven
Al is het maar om het even.

Acht november 1953 ben ik geboren volgens zeggen
De vogels begonnen net eieren te leggen.
Toen ik kwam
At mijn vader een eetbare zwam.
Zo heb ik echt wel wat met de natuur.
Al is de regen nog zo zuur.
De zon zal schijnen ook al zie je hem niet.
Je weet dat hij altijd terug zal komen.
Anders schijnt de maan wel door de bomen.

Ik wens iedereen een fijne dag.
Met een prachtige lach.
Hier en daar een traan
Van geluk of verdriet
Pluk dan voor die ander een vergeet mij niet.
Zodat je weet dat je er bent.
Pas dan ben je hele vent.

Krakende zwerver

stil hangt somber
broeierig klamme lucht
boven een bedompte stad
waar naargeestig motregen valt

winkelstraten geraken leeg
de meeste vensters stralen
te vroeg helder licht
in kleurige vierhoeken uit

onomkeerbaar sluipt duister
in een ongezellig huis
zonder enigerlei lamplicht
noch waarachtige geborgenheid

behoedzaam naar morgen
op moeizame tast gaande
door rommelige ruimten
baant hij aandachtig zijn weg

met een rammelende maag
op een harde en vochtige vloer
dekt hij zonder verwachting
zijn gedachten in slaap

luid wakkere dageraad brengt
wederom zijn node moed voort
en door een kier gedempt licht
bij zijn schuifelende voeten

Olle

PORTRET
JOHAN KOSTER

‘Het had
anders
gemoeten’

■ Johan Koster (36) komt uit Groningen. Toen hij veertien was, stierf zijn moeder. Zijn acht broers en zussen, waarvan de jongste negen jaar ouder was dan hij, vonden dat hij niet bij zijn vader kon blijven, die zwaar aan de alcohol was. Maar toen Johan daadwerkelijk vertrok en zich bij hen meldde, bleek er bij geen van hen plaats. Hij vond een plekje in een hertenkamp, op de hooizolder. Sindsdien kent Johan van tijd tot tijd periodes van dakloosheid, ondanks dat hij toch zijn LTS-diploma haalde en onderhoudsschilder werd.

Vijf jaar geleden vertrok dakloze Johan met de trein uit Groningen. Zonder kaartje. ‘Ik stap uit waar ik problemen krijg met de conducteur en daar blijf ik dan’, had hij besloten. Het lot bepaalde dat hij in Zwolle terecht kwam. ‘Op advies van twee dakloze jongens ging ik eerst naar Nel Bannink, maar daar deden ze moeilijk. Toen ging ik naar de Herberg, die toen nog achter de WRZV-hallen was. We sliepen met zeven man in het voorportaal en dat beviel me prima. Ik vond dat het goed geregeld was en ik voelde me welkom.’

Johan had in zijn leven geen moeite om vriendinnen te krijgen. Maar alle relaties liepen op een gegeven moment spaak. ‘Met mijn laatste vriendin heb ik vijfeneenhalf jaar samengewoond. Tot ze vreemd ging. Toen ben ik weer de straat op gegaan. We hebben een zoontje van zes en een dochtertje van vijf. Ik zie de kinderen nooit, dat vind ik wel heel erg. Maar ja. Zo gaat het in het leven. Wat kun je eraan veranderen?’ Johan gebruikt drugs. ‘Ik ben vanaf mijn dertiende periodiek aan de cocaïne verslaafd. Als ik aan het werk was, gebruikte ik niet. Ik heb ook een aantal jaren niet gebruikt, maar later wel weer. Ik gebruik nu nog, maar wel iets minder. Het is de bedoeling om er nog voor het einde van het jaar mee op te houden. En dan wil ik zo snel mogelijk weer aan het werk. Mijn oude baas in Groningen wil me wel weer hebben.’ Inmiddels is het contact met de broers en zussen weer enigszins hersteld. ‘Mijn oudste zus zei dat ze me niet goed behandeld hadden. Het had anders gemoeten, zeggen ze dan. Maar ja, daar heb je nou niks meer aan.’

Alles O.K. bij de WRZV!

De WRZV hallen in Zwolle is een geschikte accommodatie voor beurzen, (sport)evenementen, symposia of markten. Gelegen langs de A28 en met volop parkeerruimte is de WRZV een prima uitvalsbasis voor uiteenlopende bijeenkomsten.

Wij beschikken over 2 ruime zalen en een restaurant.

Alles incl. of excl. catering. Precies op maat zoals u dat wenst!

Kom langs voor vrijblijvende informatie. U bent van harte welkom.

Buitengasthuisstraat 8 • 8041 AB Zwolle
T 038-422 61 29 • E info-wrzv@planet.nl

Op verzoek van Joop van Ommen levert de auteur van onderstaand verhaal, ondanks dat hij geen schrijver is, een bijdrage voor de Herbergkrant.

Ingezonden

“Niemand op straat!!!”

Een waar verhaal...

Gelukkig hebben we in de Herberg goede afspraken: “niemand op straat” (Herbergkrant 02, Column Joop van Ommen). En deze afspraken worden nagekomen. Leest u maar...

deel 1

spiraal. Soms waren er “ups” maar te vaak te veel “downs”. David had een goed stel hersens en een paar “gouden” handen. Je kon op hem aan, hij stond altijd klaar voor een ander maar vergat dat hij ook een zorgplicht voor zichzelf had. Gelukkig had hij jarenlang een goed onderdak d.m.v. een huurwoningje. Met de administratieve hulp van zijn vader kon worden voorkomen dat hij werd afgesneden van het gebruik van eerste levensbehoeften zoals gas, water, elektra en telefoon.

Totdat het moment aanbreekt dat hij deze zekerheden opgeeft door zich te storten in een “avontuur” van te hoog gegrepen idealen. Zijn verslaving doet hem de das om. Hij kan zich er, ondanks verwoede pogingen, op basis van vrijwilligheid, niet aan ontworstelen. Het lukt hem niet om af te kicken. Hij raakt dakloos. Hij komt in een zwervend bestaan terecht. Regelmatig moet hij een beroep doen op het Leger des Heils, overdag en ‘s nachts. Hij hoefde niet buiten te slapen, totdat... Wanneer de nood het hoogst was, wist de thuisbasis voor een oplossing te zorgen. Totdat die ene keer aanbrak en ook de thuisbasis met lege handen stond en David niet kon helpen. Wat gebeurde er???...

■ 't Is ruim 10 jaar geleden: David* is 37 jaar en al vanaf z'n 16de jaar in aanraking met drugs en vervolgens ook met alcohol. David kwam uit wat men pleegt te noemen een goed gezin. Vader zakenman, moeder huisvrouw maar evenals vader maatschappelijk zeer betrokken. David was de oudste van drie kinderen. Hij had nog een broer en een zus. De kinderen kregen alle zorg die ze nodig hadden... En toch ontspoorde er één, tot groot verdriet van de andere leden van het gezin. En waar kwam dit door??? Ik noem als oorzaak maar de tijdgeest!

Veel jongeren vonden dat ze alles moesten onderzoeken, dat alles moest kunnen. Ze hadden echter niet in de gaten, ondanks vele raadgevingen en waarschuwingen, dat het sterke benen zijn die de weelde kunnen dragen. David stopte met zijn opleiding, die zeer goed verliep, een paar maanden voor het eindexamen. Dus niet het zo belangrijke diploma. Vervolgens raakte hij, zonder daar zelf erg in te hebben, in een maatschappelijk neerwaartse

Het was op een winterse avond in december. Het was de verjaardag van David 's moeder. Het was smerig koud, het vroom. David, die enigszins onder invloed was, werd 's avonds door z'n vader en z'n broer afgeleverd bij de nachtopvang van het Leger des Heils in Zwolle. Hij werd geaccepteerd en mocht er de nacht doorbrengen. Hij voldeed aan de regels van de opvang om er te mogen slapen. Het thuisfront was opgelucht en blij. Deze nacht was veiliggesteld. Wie morgen leeft die dan zorgt. Vader en broer gingen weer naar huis, twintig minuten met de auto. Thuisgekomen hoorden ze dat er een telefoontje van het Leger des Heils was geweest met de mededeling dat als we wilden dat David niet de nacht buiten op straat door zou brengen we hem moesten halen en wel vlug ook want hij werd op straat gezet. Reden: hij was, al slapend, betrapt op het hebben van een pakje shag in z'n zak. En dat is op de slaapzaal verboden. Dus... Weer of geen weer, vriezen of niet vriezen, ook al is er geen alternatief onderdak, ook al is de naam van de instelling Leger des Heils: ERUIT, de straat op... Naderhand is met de toenmalige directeur van het Leger deze zaak besproken en bood deze zijn excuses aan en zegde toe dat dit niet meer zou gebeuren.

Maar ondertussen wisten we als thuisbasis ons geen raad. Waar moesten we met David naar toe. Op onze vraag waar we nu terechtkonden voor onderdak was het antwoord: "dat is jullie probleem, niet het onze, maar je kunt het proberen bij Joop van Ommen". Op onze vraag wie Joop van Ommen was en waar we hem konden vinden kregen we wat vage aanduidingen, waarbij de naam WRZV hallen viel. Wij hadden hier nog nooit van gehoord, noch van Joop van Ommen, noch van de WRZV hallen. We hadden echter geen keus, er moest een oplossing komen, dus wij gingen op zoek, richting de Zwartewaterallee. Het was donker en guur. We konden het niet vinden totdat we bij een bushalte een meneer naast een auto zagen staan. Het zal de dringende behoefte aan hulp geweest zijn die ons aan een vreemde meneer deed vragen: "bent u meneer Van Ommen?" Tot onze grote opluchting was het antwoord: "Ja". Wij vertelden hem dat we een groot probleem hadden, nl. dat we een slaapplek zochten voor David, die op de achterbank zat. Wel dat probleem werd ter plekke door Joop opgelost want hij vroeg David uit de auto te komen en met hem mee te gaan. Wij mochten ook mee en zo liepen we, in het donker, maar Joop wist de weg, tussen de bomen door, en kwamen zo bij de toenmalige containers van Joop, op het terrein achter de WRZV hallen. Joop ging één van de containers binnen en verzocht de mensen die daar op de vloer op matrassen lagen te slapen op te schuiven en ruimte te maken voor David. En zo gebeurde... David had in elk geval voor die nacht onderdak en z'n familie kon haar geluk niet op. Het was voor David z'n moeder een onverwacht groot verjaardagscadeau. Hoe het verder is gegaan met David, hoe Joop van Ommen belangeloos de zorg voor hem op zich nam, vertel ik de volgende keer.

Joop had weer eens waargemaakt:
"niemand blijft op straat".

Wat velen zullen zeggen, zeggen ook wij:
JOOP, JE BENT ONZE HELD.

*David is om privacy redenen niet de echte naam.
(Naam en adres van de schrijver bij de redactie bekend.)

*De oude Herberg
achter de Zwolse
WRZV-hallen, in
de tijd van David.*

DONDERDAG 23 DECEMBER

van 18.00 tot 21.00 uur
vieren we weer de jaarlijkse
kerstavond, met het traditionele

WRZV- Kerstdiner

in de WRZV-hallen,
Buitengasthuisstraat 8,
8014 AB Zwolle

Dak- en thuislozen en minima
zijn

VAN HARTE WELKOM!

Graag wel even aanmelden,
zodat we kunnen zorgen dat er
genoeg is voor iedereen:
tel. 038-4226129

*Aan kerstavond inclusief diner
zijn geen kosten verbonden.*

